

Til nr. 7

Det foreslås på samme måde som ved kontrolopgaver i henhold til fællesskabsretsakter efter den gældende § 24 a, stk. 2, at de personer, der skal varetage kontrolopgaverne, i det omfang varetagelsen af opgaverne kræver det, mod behørig legitimation til enhver tid skal have adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler og dokumenter uden retskendelse

Det henvises i øvrigt til pkt. 6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Det foreslås, at reglen i § 24 a, stk. 3, om pligten til at samarbejde med tilsynsmyndigheden ved kontrolopgaver i henhold til fællesskabsretsakter udstrækkes til også at gælde ved de kontrolopgaver, der fastsættes efter den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 24 a, stk. 1, jf. forslaget pkt. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 9 og 11

De foreslåede bestemmelser indebærer en væsentlig skærpelse af bødeniveauet i sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen.

Der henvises nærmere til pkt. 2 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 11 omfatter straf, der udmåles efter loven eller regler fastsat i medfør af § 28, stk. 5 og 6. Bestemmelser omfattet af overgangsbestemmelserne i § 32, stk. 2 og 3, hvor strafhjemlen er § 32, stk. 4, er således også omfattet.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 24 a.

Til nr. 12

Bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af lov nr. 474 af 12. juni 1996 om ændring af straffeloven, der indførte generelle bestemmelser i straffeloven om juridiske personers ansvar.

Det er i bemærkningerne til loven forudsat, at allerede gældende bestemmelser om hjemmel til selskabsansvar ændres i overensstemmelse hermed ved førstkommande lejlighed.

Til nr. 13

Bestemmelsen er en konsekvensændring som følge af lov nr. 385 af 20. maj 1992 om ændring af retsplejeloven, straffeloven, færdselsloven og udlændingeloven (anklagemyndighedens struktur). Loven medførte en ophævelse af sondringen mellem politisager og statsadvokatsager, således at den konkret forskyldte straf er afgørende for procesmåden.

Til nr. 14

Bestemmelsen giver justitsministeren hjemmel til at kræve betaling for omkostninger ved kontrolopgaver. Der er allerede efter den gældende bestemmelse i dyreværnslovens § 31 a hjemmel til at fastsætte regler om betaling for omkostninger i forbindelse med tilladelser, godkendelser, autorisationer eller dispensationer m.v., der meddeles i medfør af loven eller regler, der er fastsat i henhold til loven, eller forordninger udstedt af Det Europæiske Fællesskab. Der er imidlertid ikke hjemmel til at kræve betaling for kontrolforanstaltninger.

Som nævnt ovenfor til nr. 5, har regeringen til hensigt at skærpe kontrolindsatsen med dyrevelfærd på visse områder bl.a. i forbindelse med transport af dyr og dyr på markeder m.v. Denne skærpede kontrolindsats forudsættes som udgangspunkt finansieret ved brugerbetaling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 7 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2003.

Loven finder anvendelse på overtrædelser af dyreværnslovgivningen, der begås efter den 1. juli 2003. Er gerningsmanden tidligere blevet straffet for overtrædelse af dyreværnslovgivningen, kan sådanne overtrædelser tillægges gentagelsesvirkning efter de nye regler.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed. Efter bestemmelsen kan loven sættes i kraft for Færøerne, men ikke for Grønland, idet lovgivningskompetencen på området ved lov nr. 906 af 16. december 1998 for Grønland om hunde og dyreværn fra den 1. januar 1999 er overdraget til Grønlands hjemmestyre.